

PRESENTACIÓ DEL LLIBRE “ADN BARÇA”, DE PACO SEIRUL·LO

Més que una presentació, una trobada. Sensible, entranyable, generós com és en Paco Seirul·lo, la presentació a la llibreria Abacus d'Enric Granados, del seu llibre “ADN Barça”, aquest passat dijous 11 d'abril, va començar com una entrega, un oferiment, un compartir, un expressar l'afecte que sent per tothom que treballa, que parla, que es mou, que viu, que contacta amb ell.

El que va dir Paco Seirul·lo, amb l'elegància de qui no vol anomenar ningú i agraeix a qui és just agrair, i amb una certa incontinença afectiva a l'hora d'expressar el que també creu que és just expressar, i tenint en compte que tot el que diu és diferent, bonic, especial i genial, he intentat redactar-ho (transcriure-ho, gairebé) en aquests deu paràgrafs:

1. Sempre pot estar passant alguna cosa interessant amb algú o es pot estar parlant d'alguna cosa interessant amb algú (la vida és això i és així).
2. El llibre “ADN Barça” és la recopilació, organització i composició de les dades, dels documents, de les idees que es van aplicar en els entrenaments que portava a terme Johann Cruyff des de l'Àrea de Metodologia del Barça. Una metodologia que no era altra cosa que la lectura del “joc al primer toc” del Johann en termes d'espai i temps en cada situació (cognitiva, emocional, volitiva, social...) entre jugador, jugadors-oponents i jugadors-companys. La infinitud d'alternatives que sorgeixen a partir d'aquest plantejament es podria comparar a la relació que existeix entre les partícules de la física quàntica: el fet de pensar “Jo confio en tu...” o “t'entrego la pilota tal com a tu t'agrada...”, o el fet d'allargar i escurçar el temps de passada, constitueixen un entramat caòtic que genera cascades successives de possibilitats d'esdeveniments. Tenir en compte tot això (poder-ho anticipar) és el que genera jugadors intel·ligents.
3. El senzill és complex i es pot ensenyar. Se li pot ensenyar alguna cosa a un talent innat com el de Messi? Sí. Què ha après Messi? Ha après a optimitzar un entorn, el seu propi entorn, que al principi de la seva vida esportiva no sortia gaire beneficiat de l'increïble domini que ell tenia de l'espai. Messi ha après a variar el moment de les seves

accions, avançant-les o retardant-les en funció dels altres. Messi ha après a reajustar la temporalitat del seu magnífic driblatge.

4. El valor social de la Masia és una de les característiques de l'ADN Barça. El seu valor formatiu i social ha estat afavorit, segurament, per la manera de ser col·lectiva dels catalans, la seva tendència a fer les coses junts, expressat molt bé en un dels seus signes d'identitat: els castellers (la pinya i la voluntat de pujar entre tots el castell humà).
5. La intuïció, la creativitat, la visió del joc que tenia Johann Cruyff és irreplicable. Al Johann li encantaven les sessions de psicomotricitat i ell mateix les executava perquè considerava que eren molt beneficioses corporalment.
6. Les tendències actuals de sistemes de joc es basen en línies estandarditzades, sense lloc per a la creativitat. Són quatre o cinc camins que es miren d'optimitzar amb repeticions cada vegada més ràpides. L'única opció de millora és la velocitat i la força. Però el futbol ha de ser qualitatiu i no quantitatiu: cooperació, interacció, a partir de l'espai de passada i jugant amb el temps per variar l'estructura, les dimensions de cada situació (motriu, cognitiva, afectiva, social).
7. En el partit l'entrenador té poca cosa a fer, apart d'ajustar aspectes puntuals. Tot està fet ja en l'entrenament.
8. Cada jugador actua en una dimensió espacial triangular. Els dos costats i el davant. Els genis juguen també tenint en compte el que no veuen, al darrere.
9. En el futbol no pots agafar la pilota, com en l'handbol i el bàsquet. En hoquei patins, tampoc pots agafar la pilota i això condiciona l'aspecte espacio-temporal del joc. En hoquei s'han de tenir en compte tres tipus de velocitat: la del desplaçament del jugador, la del desplaçament de la pilota i la del moviment de l'estic. Això proporciona una infinitat de possibilitats. En el futbol, cada conducció constitueix un seguit d'autopassades. El driblatge, de fet, es pot considerar una autopassada i si ens prenen la pilota és que ens hem equivocat en algun element d'aquesta autopassada.
10. Ara el Barça fa el que fa tothom, el camí quantitatiu, amb el suport de les noves tecnologies, i això porta a l'absurd. Ara els jugadors estan

sempre en la seva zona assignada, imiten i repeteixen pautes donant voltes en el mateix lloc. Els joves, a més, tenen més problemes que els veterans a l'hora de gestionar la tensió que provoca el fracàs. Quan ho fas molt bé prematurament, tens moltes més possibilitats que, quan et surt malament una cosa, et provoqui un trastorn afectiu, una falta de confiança que és llavor per a una posterior lesió.

Alexandre Planas Ballet

11 d'abril, 2024